

N:o 204.

Af herr **D. Persson** i Tällberg, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar af förordningen om kommunalstyrelse på landet m. m.*

I den till innevarande Riksdag afåtna proposition n:o 29 med förslag till lag angående ändring i vissa delar af förordningen om kommunalstyrelse på landet samt till lag angående ändring i vissa delar af förordningen om kommunalstyrelse i stad bestämmes i § 11 af förstnämnda lagförslag bland annat, att röstvärdet skall beräknas så, att för den, som har inkomst till och med ett hundra kronor, skall tilläggas en röst, för inkomst, som är högre än ett hundra kronor men ej öfverstiger ett tusen kronor, en röst för hvarje fullt belopp af ett hundra kronor.

Genom denna bestämmelse skulle visserligen de personer, hvars beräknade inkomst ej ginge upp till ett hundra kronor, vinna den fördelen, att de det oaktadt finge en röst. Men däremot skulle ett stort antal af dem, hvars inkomst icke uppginge till ett tusen kronor, få sina röstetal reducerade. Så t. ex. skulle i den kommun, Leksand, som jag tillhör, röstetalen för dem, hvars inkomst ej öfverstiger ett tusen kronor, reduceras från nuvarande 5,122 röster till 4,733, sålunda en minskning af 389 röster, oaktadt någon höjning skulle tillkomma dem, hvars beräknade inkomst icke öfverstege ett hundra kronor.

En sådan reducering af de mindre röstetalen torde dock kunna betecknas som en oegentlighet och står föga i samklang med föredragande departementschefens till statsrådsprotokollet afgifna, så lydande

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 75 Häft. (N:o 204.)

yttrande: »På sätt förut är antydt, läser den kommunala rösträtsreformen böra gå ut på en begränsning af deras inflytande, hvilka lämna de största bidragen till bestridande af kommunens utgifter.» Det är således klart, att det icke varit meningen att begränsa deras inflytande, som lämna de små bidragen, utan tvärtom. Det bör då också framstå som en bjudande nödvändighet att lagförslagets affattning blir sådan, att lagen i tillämpningen leder till det åsyftade målet.

Det torde icke heller erbjuda någon svårighet att, utan rubbning af den grund, hvarpå förslaget hvilar, nå detta mål. Enligt förslaget skulle, hvad landsbygden beträffar, den gräns, vid hvilken reduceringen af röstetalen skulle börja, blifva vid en beräknad inkomst af öfver ett tusen kronor. Denna gräns anser äfven jag vara lämplig. Det af mig åsyftade målet torde lättast vinnas genom en sådan ändring af § 11, tredje stycket, att det bestämdes att för hvarje påbörjadt belopp af ett hundra kronor skulle tilldelas en röst.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att § 11 i Kungl. Maj:ts förslag till lag angående ändring i vissa delar af förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 måtte få följande förändrade lydelse:

§ 11.

Mom. 1. Röstvärdet beräknas för en hvar röstägande — — — — sålunda, att honom tillägges: för dylik inkomst till och med ett hundra kronor en röst;

för inkomst, som är högre än ett hundra kronor, men ej öfverstiger ett tusen kronor, en röst för hvarje påbörjadt belopp af ett hundra kronor;

för inkomst — — — — — — — — — —

Åt särskilda utskottet n:o 1 öfverlämnas att vidtaga erforderliga ändringar i samma lagförslag för att bringa § 11 i förslaget om ändring af förordningen angående kommunalstyrelse i stad i öfverensstämmelse med den princip, jag föreslagit beträffande landet.

Stockholm den 12 mars 1907.

D. Persson
i Tallberg.